

©1999-2008 Index.hu Rt. Minden jog fenntartva.

Szegedi stadionpóker milliárdos ingatlanokon

Csepregi J. Botond - csepregi@mail.index.hu

2008. április 3., csütörtök 15:02

Úgy tűnik, a Textil-, a Móravárosi, az UTC- és a Postás-pálya után újabb futballstadion tűnik el Szegeden, de ezzel egy időben egy részben megújul, továbbá rendezvénycsarnokot és uszodát is kezdenek építeni. Az önkormányzat és a beruházásokban főszerepet játszó vállalkozó sportlétesítmény-fejlesztésről beszél, de a kritikusok szerint ingatlanspekulációról van szó, és ellehetetlenítik a város futballját. Annyi biztos, sok milliárdos ingatlanokról és befektetésekről van szó, miközben a mögöttük lévő cégcsoport egy még meg sem szerzett telket ajánl fel egy csereüzletben. A tulajdonos, az önkormányzat pedig szinte bevallottan látszatszókegyesületet ír ki a szóban forgó területre, noha még évekig nem is értékesíthetné azt. A figyelem középpontjában egy sportingatlan áll, amelyet a városvezetés készséggel minősítene át a vállalkozó kedvéért.

Nagyon máshogyan látják

"Ha ez a program nem megy át, át kell gondolnunk a sporttámogatási stratégiánkat. Megkockáztatom, ha ezt a fejlesztéssorozatát bárkinek sikerül megfúrnia, akkor ebben a városban nincs szükség a sportra" - fogalmaz Pistri László, a beruházásokra készülő Szeviép cégcsoport egyik tulajdonosa. "Attól tartunk, hogy az új sportberuházásokkal elveszítik a szurkolók a Felső-Tisza-parti stadiont, s ezzel halálra ítélik a városban a futballt. Nem az újonnan épülő uszodával és rendezvénycsarnokkal van gondunk, sőt ennek nagyon örülünk, hiszen Szegednek szüksége van rájuk. Mi szeretett sportágunkért aggódunk" - érzékelteti a kritikusok kifogásait Nógrádi Tibor, az Együtt a Szegedi Labdarúgásért Egyesület egyik vezetője.

Minden azzal kezdődött, hogy a pénzsűkében lévő Szegedi Vasutas Sport Egyesület (SZVSE) úgy döntött, a túlélés érdekében megvált sporttelepétől. Az SZVSE-pálya jó helyen, a Budapest felől érkező Kossuth Lajos sugárút mellett, egy majdnem négyhektáros telken van. Nem túl messze a városközponttól, a Szeged Plaza közelében, villamos mellett található a terület, amelyen a stadionon kívül van még egy elhanyagolt füves rész, egy szálloda és irodaház, és egy kis csarnok. A föld az SZVSE-é, viszont a felépítmények a MÁV tulajdonában vannak. Még egy csavar: az egyesület 1997-ben átruházással kapta meg a pályát az államtól, és a Kincstári Vagyoni Igazgatósággal (KVI) kötött szerződés értelmében 15 éves elidegenítési tilalmat jegyeztek be a területre, vagyis 2012-ig nem adhatja el az SZVSE.

Búvárok helyett futball

Az SZVSE feltehetően eltűnő sporttelepét még 1935-ben adták át. A vasutasok pályája helyén

egykor a Kis-Búvár-tó volt, ezt töltötték fel, és az SZVSE-ek szerint máig ennek köszönhető a pálya talajának jó vízgazdálkodása. "A tó szelleme még mindig táplálja a fűvet" - mondják. A klub futballcsapata kétszer, a II. világháború alatt volt első osztályú, jelenleg a megyei első osztályban szerepel. Saját jogon a nézőcsúcsot a 60-as évek MNK-mecsei jelentették, ekkor 8-10 ezren is kilátogattak. Az abszolút rekordot a 83-84-ben saját stadionja felújítása miatt vendégeskedő SZEOL 14-15 ezres nézőszámai jelentik. A sporttelepet utoljára 1978-ban újították fel, az iroda- és szállóépületet 1982-ben adták át. A klub jelenleg öt szakosztállyal - atlétika, birkózás, labdarúgás, tájfutás, tömegsport - működik.

"Az anyacég, a MÁV hat-nyolc éve nem támogatja az egyesületet, az épületek díjmentes bérbé adásával és azzal segíti az SZVSE-t, hogy beszédhetjük az ezekből, illetve a pályán található reklámtáblákból származó bevételeket. Emellett a tagdíjakból, az önkormányzati támogatásból és az egyre fogyó szponzori pénzekből kell eltartanunk magunkat - jellemezte az SZVSE helyzetét Huszár Zoltán elnök. A klub 2006 telén ismét 13-15 millió forintos hiányt halmozott fel, ami az előző években is jellemző volt, viszont ezeket a tartozásokat nyárra általában törleszteni tudták. Ekkor azonban féltő volt, az év hátralévő részében nem lesznek olyan bevételeik, amelyekből rendezni tudják a kinnlevőségeket. "Már jött volna a Dégáz embere a nagy lakattal, nekem és egy másik elnökségi tagnak kellett személyes kölcsönt nyújtanunk, hogy kifizessük a számlát" - mondja Huszár.

Az SZVSE-nek menekülnie kellett

Az elnök szerint ekkor lett egyértelmű, hogy az SZVSE-nek egyetlen igazi értékét, a tulajdonában lévő területet kell értékesítenie. Az elnökség 2007 februárjában döntött úgy, hogy befektetőt keres. "A Szeviép végül személyes ismeretség alapján jött a képbe" - emlékezett vissza a kezdetekre Huszár. Az elnökségi tag Szokol Lajos szerint egy társuk jelezte, találkozott a Szeviép-tulajdonos Pistruival, aki azt mondta, érdekelné az SZVSE-pálya. A testület ezek után foglalta határozatba, hogy befektető után néznek. "A Szeviép úgy került kapcsolatba a klubbal, hogy az SZVSE megkeresett minket, hogy segítsünk" - mondta Pistru, aki egy éve foglalkozik a projekttel.

Víztől sportig

Jelenleg két társaság, a többségi tulajdonos Szeviép Investment Befektetési és Vagyonkezelő Holding Kft., valamint az Oktaéder Építőipari Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. birtokolja az 1,1 milliárdos alaptőkéjű Szeviép Szerkezet- és Vízépítő Zrt. részvényeit. A két cég mögött - részben további cégeken keresztül - szegedi magánszemélyek állnak: Baranyi Sándor és felesége, Czifra Lászlóné, Oltványi Gábor, Oltványi József és Pistru László; közülük többen korábban közvetlen tulajdonosai voltak a cégnek. Bár Baranyi a cég igazgatóságának az elnöke és az operatív munka egyik irányítója, a legjelentősebb és információink szerint a legbefolyásosabb személy a Szeviép-cégcsoport tulajdonosa közül Pistru. Ő a Napi Gazdaság A 100 leggazdagabb kiadványában tavaly 6 milliárd forintosra becsült vagyonával a 68. helyen zárt.

Pistru a Napi szerint dolgozott sportmenedzserként, újságokat adott ki, városi tévéstúdiók kialakításával is foglalkozott. A magyarországi Plus áruházak építése és bérbeadása az ő cége, a PTC Plus Kft. nevéhez kötődik. Neki köszönhető a Szeviép aktív szerepvállalása a sportéletben, a cégcsoport tulajdonosa-főszponzora a diósgyőri futballcsapatnak, a DVTK-nak, a Pick Szeged férfi kézilabda- és Szeviép-Szeged női kosárlabdacsapatoknak.

A Szeviépet 1998-ban hozta létre az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság 1994-ben kft.-vé átszervezett szolgáltatóüzeme, szakmai befektetőkkel összefogva. A Körös-Vidéki Vízügyi Igazgatósággal összeállva létrehozták a Körös-Tiszavölgyi Szerkezet- és Vízépítő Rt.-t, amelyet, valamint a NiskeLombard Kereskedelmi és Pénzügyi Szolgáltatót 2003-ban magába olvasztotta a Szeviép; jegyzett tőkéjét ekkor emelte 300 millióról 1,1 milliárd forintra.

A Szeviép ma az ország egyik legjelentősebb vízépítő cége, az ország egyik legnagyobb folyami flottájával rendelkezik - részben a beolvasztott cégek eszközállományából -, és a folyószabályozás, folyami víz- és szerkezetépítés mellett részt vett autópályák hídépítési és földmunkáiban is. Gyakran a Vegyészter fővállalkozásában épülő utaknál bukkan fel a cég neve, így az M3-as Tisza-hídjának, a szekszárdi M9-es hídnak, vagy az M6-os budapesti városi szakaszának az építésénél.

A tavaszi kapcsolatfelvétel és az elnökséggel folytatott tárgyalások után a klub közgyűlését tavaly június 5-re hívták össze, ugyanis ez a fórum hivatott dönteni az egyesület ingatlanvagyonának hasznosításáról. A tanácskozáson minden korábbinál több küldött vett részt, összesen egy ember hiányzott a meghívott 79-ből.

Az alpolgármester nyomásgyakorlása

Ez a fegyelem többekben gyanakvást keltett, és azt firtatták a közgyűlés elején, hogy a küldötteket szabályosan választották-e meg az egyes szakosztályokban. A levezető elnök Huszár a vitát azzal zárta le, hogy a hitelesített jegyzőkönyvek igazolják, megtartották a szükséges küldöttválasztásokat, minden szabályos volt.

A közgyűlésen megjelent Szeged gazdaságért és sportért felelős alpolgármestere, Szentgyörgyi Pál, aki a jegyzőkönyv (az idézetek is a hitelesített dokumentumból valók) tanúsága szerint maga jegyezte meg, kivételes eset, hogy egy ilyen alkalmon a városvezetés részt vesz. Szentgyörgyi örömét fejezte ki afelett, hogy az SZVSE tárgyalni kezdett egy befektetői csoporttal, mert a Szeviép olyan ajánlattal állt elő, "amelynek végeredménye sportlétesítmények felújítása, létesítése, egyfajta működtetése is, ami több, mint egyfajta üzleti érdek, ingatlanspekuláció, több, mint egyfajta haszonlesés." Szentgyörgyi egyértelművé tette: "Ezen a területen nem fog épülni nagykereskedelmi létesítmény, valamelyest lesz kereskedelmi funkciója, de a felület nagyságához képest minimális lesz." Az alpolgármester azzal indokolt, hogy a Kossuth sugárút-Vásárhelyi Pál utca kereszteződése így is zsúfolt, egy bevásárlóközpont építése eldugítaná a közlekedést. A Szeviép ajánlata azért is megfelelő a város számára, mert "nem az a befektető volt, amelyik úgy gondolta, hogy megvesz egy területet, és utána valami lobbierdekcsoporton keresztül kiharcolja a városból azt, hogy járuljon hozzá, hogy a területen az létesüljön, ami a legtöbb jövedelmet hoz és a legnagyobb beépítési lehetőséget adja."

Szentgyörgyi finoman érzékeltette a közgyűléssel, hogy a város mit tart a legjobbnak a klub számára. "Akik most úgy gondolják, hogy ez az egész ügylet az egyesület elszegényedését eredményezi, vagy hogy később felszabadul a sportingatlanra vonatkozó állami kötelezettség, és ebből többet lehet kihozni, azoknak mindenképp javaslom mérlegelni azt a dolgot, hogy ezen a területen a város nélkül, a városi építési szabályzatának módosítása nélkül, a rendezési terv módosítása nélkül senki semmilyen formában nem tud értékhez jutni. Ezzel az ingatlannal senki nem tud magának hasznot szerezni. Lehet, hogy el lehet adni sportcélú ingatlanként

2012-ben, amikor lejár az állami kötelezés, de az a befektető, aki ott be akar fektetni, nem hiszem, hogy sportcélra tenné ezt." Vagyis az SZVSE akkor tud valóban üzletet csinálni a pályából, ha a városnak tetszik a befektetői szándék.

Pénz és másik pálya

A közgyűlésen az is kiderült, hogy a Szeviép a sporttelepért cserébe egy másik stadiont kínál, amely azonban még az önkormányzat tulajdonában van. A város első számú pályáját, a Felső-Tisza-parti SZEOL-pályát, az Etelka sor egy részét, az azon található centerpályát felújítva, valamint emellé 230 millió forintot ajánlott Pistru László. "Mi körülbelül lemértük, 54 ezer négyzetméterről beszélünk a harmincegynéházezerrel szemben" - fogalmazott a Szeviép-tulaj. Huszár előterjesztéséből kiderült, a telek részét fogja képezni egy 6-10 ezer négyzetméteres vegyes kereskedelmi övezet besorolású ingatlan is. A megszerzendő területet pontosan körülírta a közgyűlési határozattervezet, és azt is részletesen leírták, hogy a felújítandó sporttelepen futópályát kell kialakítani, hogy ezerfős lesz az új lelátó, valamint korszerűsítik az öltözőket.

A küldöttek közül többen kifogásolták, nem kiforrott az ajánlat, és az egyesület több szakosztályának sorsát bizonytalanul hagyná a költözés. A SZVSE-sporttelepen van birkózócsarnok, ami az új helyen nem lenne, illetve az egylet dobóatlétái jelenleg ugyan nem a saját pályájukon edzenek, de az Etelka soron a további fejlesztésekkel eltűnne az a lehetőség is. A dobóatléták kifogásaira azt válaszolták, a lebontandó lelátó helyén edzhetnek majd, ezt azonban ők kevesellték, illetve veszélyesnek mondták. Huszár azzal zárta le a vita e részét, hogy ha meg tudják ott oldani, akkor ott helyezik el őket, ha nem, akkor nem lesz helyük. A birkózóknál az önkormányzat vállalta, hogy öt évig biztosítja számukra az edzési lehetőséget. Hogy ezután mi lesz velük, arra az elnök annyit mondott, ez ugyanannyira nyitott kérdés, mint az SZVSE többi szakosztályának a jövője.

Az alpolgármester nem akart szankciót

A szavazás előtt utolsóként felszólaló alpolgármester megnyugtatta a küldötteket: a döntés rajtuk múlik. "Amit hadd mondjak még el, a szavazás egyedül az egyesület kezében van. Semmiféle szankciót nem kívánok gyakorolni. Ha így marad minden, ahogy most van, így kívánja az SZVSE, tiszteletben tartja mindenki. Ez egy ajánlat, vagy tetszik, vagy nem. Vagy így akar működni az egyesület, ahogy most van." Szentgyörgyi azt is hozzátette, a városnak üzleti szándéka van ebben az ügyben, mert egy összegből két sportpályát tud létrehozni.

A közgyűlést Pistru is biztosította szándékai komolyságáról: elhozta az ígért 230 millió forint első, harmincmillió részletét. A döntés előtt, félve a titkos szavazás elhúzódtásától, odaadta Huszárnak az arról szóló csekket.

A küldöttek végül nem titkosan, hanem kézfeltartással határoztak: 66 igen, 9 nem és 3 tartózkodással az SZVSE-pálya eladása mellett döntöttek.

Ki okozta az elszegényedést?

A döntés új helyzetet teremtett, de azóta kiderült, nem minden olyan egyértelmű, ahogyan az SZVSE-közgyűlésen tűnt. Már a kiinduló alapnak tekintett állapot, vagyis a klub tarthatatlan gazdálkodása is megítélés kérdése. Szokol Lajos szerint az egy évvel ezelőtti pénzihiány nem volt súlyosabb, mint a korábban már megszokott téli szűkösség. A közgyűlésen Szentgyörgyi is beszélt a pénztelenségről, arról, hogy a sportegyesületek helyzete évről évre nehezebb,

ugyanazokat a szponzorokat keresik meg, a város csak korlátozottan tudja támogatni a klubokat. Határozottan igaz ez az SZVSE-re, amelynek csupán két szakosztálya, az atlétikai és a birkózó kapott támogatást az önkormányzattól; az előbbi évi 800 ezer forinthez, illetve az Etelka soron ingyenes pályahasználathoz, utóbbi körülbelül százezer forinthez jutott.

Ki kicsoda a történetben?

Huszár Zoltán: A sporttelepe eladására készülő SZVSE jelenlegi elnöke.

Kohári Nándor: A szegedi közgyűlés fideszes tagja, a sportbizottság elnöke.

Kövári Árpád: A Tisza Volán SC elnöke, a szegedi kézilabda egyik legnagyobb alakja, egykori szövetségi kapitány és a Tisza Volán foci-suli egyik létrehozója.

Nógrádi Tibor: Szegedi futballszurkoló, az Együtt a Szegedi Labdarúgásért Egyesület egyik vezetője. Az ellenzők egyikeként azt kifogásolja, hogy a most elinduló beruházások ellehetetlenítik a foci jövőjét a városban.

Pistrui László: A szegedi sportberuházásokra - és ezek között az SZVSE sporttelepe megvásárlására - készülő Szeviép cégcsoport egyik tulajdonosa, a száz leggazdagabb magyar egyike. Cége a víz- magasépítés mellett sportvállalkozásokat is birtokol, többek között a Pick Szeged férfi kézilabdacsapatát és diósgyőri futballklubot.

Szentgyörgyi Pál: Szeged gazdaságért és sportért felelős szocialista alpolgármestere, aki aktív szerepet vállalt a Szeviép-SZVSE üzletben és előterjesztője az új sportlétesítményekről döntő közgyűlési határozatoknak.

Szokol Lajos: Az SZVSE egyik olyan elnökségi tagja, aki elégedetlen a Szeviéppel kötött üzlettel, illetve a város biztosította feltételekkel.

A közgyűlésen is volt olyan küldött, aki az alpolgármesternek felrótta, hogy a városvezetésnek is része van a helyzet kialakulásában. "Arról sem lehet érzelmek nélkül beszélni, hogy az SZVSE hogyan jutott idáig. Ebben nagy szerepe van a városnak és a város vezetésének is. Én szégyellni valónak tartom, hogy a város nem lépett közbe ezelőtt három évvel, vagy akár régebben is" - mondta Tari János. A sportra évente egymilliárdot, a költségvetés két százalékát áldozza Szeged, ennek kevesebb, mint a fele jut közvetlen támogatásra, a többit létesítményfenntartásra fordítják. A költségvetésből öt egyesületet támogatnak kiemelten: a Pick Szegedet 50-55 millióval, a vízilabdát, a kajak-kenut és női kosárlabdát 20-20 millió körül, a tekét hétmillióval; a juttatás egyik esetben se haladja meg az adott klub költségvetésének 30-40 százalékát.

Többek elmondása szerint a vasutasklub és a városvezetés nem volt jóban, aminek egy évvel ezelőtti megkeresés volt az oka: 2003-ban az önkormányzat megkereste a pályaeladás gondolatával az SZVSE-t, amely akkor még nem jutott el az ingatlanértékesítés kényszeréig.

Eladja a MÁV, vagy nem adja?

Még kevésbé van kényszerhelyzetben a felépítményeket birtokló MÁV, amely egyelőre nem döntött arról, hogy eladja az épületeket. "Az SZVSE korábban megkereste a MÁV Zrt.-t az elővásárlási jog gyakorlásával kapcsolatban, ugyanis a felépítmény tulajdonosát a Ptk. alapján elővásárlási jog illeti meg. A megkeresés nem volt alkalmas arra, hogy az elővásárlási joggal kapcsolatban nyilatkozhasson a MÁV Zrt., így azt visszaküldte észrevételeivel, és egyeztetett arról, hogy miért nem alkalmas a megküldött dokumentum az elővásárlási jog gyakorlásában

való nyilatkozattételre" - közölte érdeklődésünkre a vasúttársaság sajtóosztálya.

A tavaly októberi megkereséskor, illetve a januári egyeztetéskor felmerült az épületek értékesítése is. "Az akkor nem volt még aktuális, így ebben a kérdésben nem volt érdemi tárgyalás, jeleztük, hogy később térjünk vissza rá. Azóta nem történt az ügyben előrelépés" - áll a MÁV válaszlevelében. Az is kiderült, a cég sportingatlanokkal kapcsolatos koncepciójának keretében fogja az értékesítési kérdéseket is kezelni. Erre várhatóan a közeljövőben sor kerül, de jelenleg még nincs döntés erről sem. "Természetesen felmerült a Szeviép neve is, hiszen az elővásárlási jog kapcsán benyújtott tranzakcióban szerepelt" - zárul a MÁV tájékoztatása.

Egy másik eladhatatlan pálya

A város tehát megint aktív szerepet vállalt az SZVSE-pályával kapcsolatos elképzelésekben, olyannyira, hogy a Szeviép a város tulajdonában lévő területet ajánlotta fel a csereüzletben. A SZEOL-pálya a város északi részén, a Felső-Tisza-parton található, és a háború után Szeged első számú pályája volt, az élvonalbeli csapatok itt játszották meccseiket. Jóval nagyobb területű a sporttelep, mint a SZVSE-é, a stadion, vagyis a centerpálya mellett még egy füves, illetve egy műfüves pálya is található itt, de egy dobópályát és egy lőteret is magában foglal.

Harmincezren a Felső-Tisza-parton

Szeged jelenleg legnagyobb stadionja 1951-ben készült az akkor NB I.-be feljutó új klub, a Szegedi Honvéd számára. A város első csapata éppen aktuális nevén itt játszotta élvonalbeli meccseit, így a 30 ezres nézőcsúcsot 1960-ban a SZEAC szurkolói szolgáltatták a Ferencváros elleni vesztes meccsen, amelyen Albert Flórián lőtte az egyetlen gólt. 1978-ban a SZEOL-nak avatták a villanyvilágítást, és a jelentősebb első osztályú meccseken ekkor is előfordultak még 20-25 ezren. Az utolsó felújítás 1983-85-ben volt, az évtized végén az Üllői útról száműzött Ferencváros is itt játszotta az Admira Wacker elleni vesztes KEK-meccsét. 1990/91-ben a Szeged SC töltött el egy NB I-es szezont a stadionban, majd a háború miatt költöző Crvena Zvezda játszotta BEK-meccseit a Felső-Tisza-parton. Ekkor volt az utolsó fejlesztés: a kapuk mögötti betonlelátók a szerbek

Az önkormányzat szintén átruházással 1998-ban jutott a területhez, amelyre ugyancsak 15 éves elidegenítési tilalmat jegyeztek be. Vagyis tavaly júniusban a Szeviép olyan telket akart elcserélni, amely még nem is volt az övé, ráadásul az aktuális állapot szerint 2013-ig meg sem szerezhethé, önkormányzati tulajdon lévén akkor is csak közbeszerzéssel. A cégcsoport ajánlata elég pontosan körülírta az Etelka sori ingatlan határait. Igaz, ekkor a telekkönyvben még egy helyrajzi számon szerepelt az összesen majdnem 9 hektáros sporttelep. Vagyis amellet, hogy eladhatatlan volt, papíron még nem is létezett a cseretelek.

A telekkönyvhöz az ingatlan megosztásáról a változási vázrajzot október 29-ével keltezték, és a szegedi közgyűlés december közepén tárgyalta az Etelka sori pálya további hasznosításáról szóló előterjesztést, amelyet Szentgörgyi Pál jegyzett. Az alpolgármester jelezte, érkezett vételi ajánlat a területre. Az eladási szándékot azzal indokolta, hogy a város folytatni akarja elöregedett sportlétesítményeinek megújítását, viszont az éppen elindított uszodaberuházás után újabb nagy fejlesztésre nem lesz pénze a városházának. Az SZVSE-nek kinézett terület majdnem megegyezett az egyesület közgyűlési határozatában rögzítettel, de az akkor ígért 5,4 hektárral szemben az önkormányzat már csak 4,3 hektárra írta ki a nyílt

miatt épültek. A máig utolsó helyi NB I.-es szezonkezdeten 13 ezren látták a Szeged LC-t és a Győrt 1999 nyarán, hogy később a Nagylaki Kálmán-féle csapat is végleg elsüllyedjen. Azóta nemcsak a minőségi foci, hanem a villanyvilágítás is eltűnt a stadionból. Jelenleg az NB III-as Tisza Volán játszik itt.

tárgyalásos pályázatot.

Azt nem kaphatják meg, amiből megélnének

A különbséget három részlet okozta: a centerpálya és a műfű közötti területen utóbbihoz akarnak csatlakoztatni egy mobil lelátót, ennek hagyták meg a helyet; a Felső-Tisza-part és a töltés szegletében egy háromszög alakú telket leválasztottak, amelyet egy későbbi trafótelep miatt a Démásznak tartanak fenn; a harmadik részlet a szomszédos, úgynevezett Hafner-telep felé eső rész volt, ezen az ott épülő

lakópark és a Tesco áruház felé vezető utat építik meg.

A legnagyobb változás az SZVSE-nek tett ígérethez képest az, hogy nemcsak kisebb lett a terület, de a Hafner-telep felőli rész leválasztásával a klub épp annak a lehetőségétől esett el, hogy az ott folytatható kereskedelmi tevékenységből a jövőjét biztosító bevételhez jusson.

A kiírás rögzítette azt is, hogy az új tulajdonosnak az adásvétel után legalább 15 évig fenn kell tartania a sportcélú hasznosítást, és hogy milyen fejlesztéseket kell végrehajtani a területen: fel kell újítani az öltözőket, zuhanyzókat; nyolcsávós rekortán futópályát kell kialakítani; legalább ezerfős nézőteret kell építeni. A közgyűlési határozat szerint legalább az NB III.-as követelményeknek kell megfelelnie a futballpályának, bár az előterjesztésben az szerepel, "tervszerű együttműködés eredményeként, tudatos összehangolással elérhető, hogy a szakemberek élvonalbeli csapatot építhessenek, és ehhez megfelelő létesítményhátteret biztosítsunk."

A pályázati kiírás világosan meghatározta azt is, hogy az új tulajdonosnak biztosítania kell a pályahasználatot a város kiemelt futballcsapatának, valamint a hozzáférést a szociális helyiségekhez a sporttelep többi pályáján sportolóknak. A kiemelt futballcsapat a legmagasabb osztályban játszó jelöli, vagyis az NB III.-ba tavaly feljutott Tisza Volánt. Amikor az SZVSE-közgyűlésen a küldöttek rá is kérdeztek, mi van most a SZEOL-pályán, Pistruai megnyugtatta a kétkedőket: "Ott nincsenek dolgozók, ott nincsenek sportolók, ott van egy kulcs."

A Szeviép-tulaj szavai félreérthetők amiatt, hogy cége évek óta támogatta a TVSC-t, két hónappal kijelentése előtt pedig a Tisza Volán Zrt.-vel együtt futballvállalkozást alapított a csapat üzemeltetésre. A Szeged Labdarúgóklub Sportszolgáltató Kft.-t június 18-án vette nyilvántartásba a cégbíróság.

A közgyűlési határozat kissé laza határidőt szabott meg az előírt fejlesztéseknek: velük 2010. december 31-ig kell végeznie az új tulajdonosnak.

A reménybeli új tulaj, illetve a még újabb tulajdonos, vagyis a Szeviép és az SZVSE már három hónappal korábban, szeptember 18-án aláírta az elcserélendő területre vonatkozó opciós szerződést. Ebben rögzítették a júniusi SZVSE-közgyűlési határozatban foglaltakat, vagyis azt is, milyen állapotban kell megkapnia a klubnak az Etelka sori ingatlant. Ez feltétele a Szeviépet illető vételi opciós jog gyakorlásának, amiről a városi közgyűlési határozat után kiderült, teljesíthetetlen. A felek abban is megállapodtak, hogy a város által kiírandó pályázaton konzorciális partnerekként együtt indulnak. Kimondták azt is, hogy a SZVSE-sporttelep akkor kerül a Szeviép tulajdonába, ha az Etelka sori ingatlant a megszabott

feltételekkel átadta az egyesületnek.

Nem is előleg, hanem kölcsön

Ezzel a megállapodással együtt kölcsönszerződést is kötött a Szeviép és az SZVSE, mégpedig harmincmillió forintról. Ugyanis a klubközgyűlés után kiderült, a csekk, amelyet Pistruai a 230 milliós támogatás előlegeként otthagytott, nem volt felhasználható, fedezet nélküli volt. A Szeviép inkább kölcsönadta a pénzt Huszáréknak, és kikötötte, abból hárommilliót az APEH felé fennálló tartozás kiegyenlítésére kell fordítani. Rögzítették, amennyiben az opciós szerződés érvényét veszíti, az egyébként is adósságotól sújtott SZVSE-nek harminc napon belül kamatostól vissza kell fizetnie az összeget. A pénztelen klub mostanra szinte teljesen elköltötte a pénzt, rendezte belőle tartozásait.

Hogyan lehet megvenni a pályákat?

A klub és a Szeviép közötti szerződés a cégre bízta annak megoldását, hogy az ingatlan eladható legyen. A tilalmat ugyanis az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló, 1996. évi LXV. törvény - amely alapján az SZVSE és az önkormányzat is hozzájutott pályájához - rendelkezései szerint feloldható.

Röviden, időrendben

2007 tavasza: a pénzzavarban lévő SZVSE elnöksége tárgyalásokat kezd pályája eladásáról a Szeviép-cégcsoporttal

2007. június 5.: az SZVSE közgyűlése sporttelepe eladásáról dönt

2007. június: az NB III.-ba jut a Tisza Volán SC, 18-án céget hoznak létre a működtetésére

2007. szeptember: a Szeviép többségi tulajdont szerez a DVTK-ban

2007. szeptember 18.: az SZVSE és a Szeviép opciós szerződést köt a Kossuth sgt.-i ingatlanra, a cégcsoport 30 millió forintot kölcsönad a klubnak

2007. október: a Szegedről átirányított Vágó Attila a DVTK edzője, őt az ügyvezető és játékosok is követik

2007. október: az SZVSE megkeresi a MÁV-ot a Kossuth sgt.-i épületek sorsával kapcsolatban

2007. december 14.: Szeged közgyűlése dönt az Etelka sori

"Az elidegenítéshez, illetőleg a terheléshez e törvény szerint a sportigazgatási szerv vezetője méltányosságból hozzájárulhat. A hozzájárulásról a zárszámadás keretén belül a sportigazgatási szerv vezetője a sportpolitikáért felelős miniszter útján ad tájékoztatást"- mondja ki a jogszabály. Az elidegenítéshez akkor járulhat hozzá az arra illetékes, ha az ingatlant azonos vagy hasonló sportcélú, értékében egyező, vagy azt meghaladó ingatlan szerzése, építése érdekében kérik. Jelenleg, sportminisztérium híján, a területet felügyelő Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium (ÖTM) vezetője jogosult a méltányossági hozzájárulást megadni. A szegedi kérelmek ügyét biztosan nem hátráltatja a tény, hogy államtitkárként a tárca második embere Újhelyi István, a város egyik szocialista országgyűlési képviselője, valamint a Szeviép tulajdonában lévő Pick Szeged társadalmi elnöke.

Úgy tudjuk, a kérelmet még egyik esetben sem nyújtották be, de a látszat ellenére nincsenek elkésve, ugyanis a méltányossági eljárást szabályozó 3/2004. (III. 23.) GyISM-rendelet szerint csatolni kell az eladásról szóló szerződést vagy előszerződést. Ilyeneket még nem írtak alá.

A konstrukció lényege, hogy nem is kell különösebben nagy hátszélre hagyatkozni. Az önkormányzat már korábban jelezte, az Etelka sori

centerpálya eladásáról, beindítja az uszodaberuházást és támogatja a Szeviép rendezvénycsarnok-építését a Kálvária sugárúton

2007. december 29.: a futballpályák eltűnése miatt tiltakozó szurkolói csoport, a Szeged Ultras transzparensen üzen a városvezetésnek

2008. január: az SZVSE és a MÁV egyeztet az épületek eladásáról

2008. január-február: a tiltakozók sikertelenül próbálnak egyeztetni Botka László szocialista polgármesterrel és a városvezetés más tagjaival

2008. február 5.: az Együtt a Szegedi Labdarúgásért Mozgalom tagjai sajtótájékoztatót tartanak

2008. február: kétszer próbálkozik, sikertelenül, a népi kezdeményezést szorgalmazó aláírásgyűjtés elindításával a tiltakozók csoportja

2008. február: kiírják a pályázatot az Etelka sori centerpályára, a határidő április 21.

2008. február 20.: változik a rendezvénycsarnok helyszíne, a Mars téren építkezik a Szeviép

2008. március: egyesületté alakul az Együtt a Szegedi Labdarúgásért Mozgalom

2008. március 6: az SZVSE elnöksége rendkívüli, tisztújító közgyűlést hív össze április 10-re

fogyó főlelátó alatti öltözőt negyvenmillióra értékelték.

Nehezebb az SZVSE-pálya értékének a meghatározása. Bár hivatalosan egyetlen érdeklődő volt a Szeviép a sporttelepre, Szokol állítása szerint megkereste őket egy angol befektetői csoport, amely 1,3-1,6 milliárd forintot ajánlott volna, amennyiben kereskedelmi célra lehet használni. Állítólag megkereste az önkormányzatot, de a városháza nem reagált az ajánlatra. Merészebb becslések szerint a plázával szembeni telek 2-2,5 milliárd forintot is érhet. A fentiek alapján azt most már tudjuk, hogy adott esetben a Szeviép mennyit fordítana a megszerzésére. Az SZVSE-nek juttatna 230 millió forintot, az Etelka sori pálya legalább 692 millió forintjába kerülne, az ott kötelező felújításra pedig 500 milliót szánna a cégcsoport. Ehhez még jön a MÁV-nak az épületért fizetendő, egyelőre ismeretlen összeg. Vagyis Pistru

sporttelep egyik szegletében versenyuszodát akar építeni a város. A közgyűlés 2007. december 14-én döntött a beruházás megindításáról, és a 2010-ig megvalósítandó, előreláthatóan összesen 3,18 milliárd forintba kerülő uszoda költségeinek egy részét fedezné a centerpálya eladásából befolyó összeg. Az azonos vagy hasonló sportcél tehát egyértelmű, a meghaladó érték szintén. Nem bonyolultabb a helyzet az SZVSE-pálya továbbadásával sem, mert a törvény hasonló ingatlan szerzéséről is beszél. Ez pedig a SZEOL-pálya cseréjével teljesíthető feltétel lenne. Vagyis: az önkormányzat az uszoda építése miatt eladhatja a Szeviépnek a centerpályát, ami viszont megfelelő csereérték lehet az SZVSE-pálya fejében.

Mi mennyit ér?

Mindkét ügyletnél lényeges szempont tehát az ingatlan értéke, ami viszont függ attól, hogy a rendezési terv, valamint az építési szabályzat milyen hasznosítást engedélyez az adott területen. Általános érvelés, hogy a sportcélú ingatlanok nem érnek sokat, mert pályák üzemeltetéséből nagy hasznot nem lehet húzni. Jelenleg mindkét szóban forgó területre sportcélú hasznosítás van előírva. A közgyűlés a decemberben meghozott határozatban - a 15 éves sportcélú hasznosítás mellett - 692 millió forintban határozta meg az Etelka sori ingatlan pályázati alapárát. "Ezt magam is sokallom, mivel ott csak sportcélú hasznosítás lehetséges, de az ingatlanszakértő állapította meg az árat" - tárja szét a karjait az alpolgármester. A 4,3 hektáros telek négyzetméterenkénti árát 11430 forintban határozták meg, a stadiont - az elbontandó három lelátóval együtt - és a salakos futópályát 140 millió forintra, a felújításra szoruló, 3000 ezer fősről ezer férőhelyesre

számlálója is legalább 1,4 milliárdnál áll.

Tavaly még nem lehetett bevásárlóközpont

Képlékeny viszont, hogy mi lesz azon a területen. Tavaly júniusban a tervekben azóta két helyet is megjáró sport- és rendezvénycsarnok - amit szintén a Szeviép épít - helyének volt kiszemelve. Sőt az is felmerült, hogy egy kisebb, 6-8 ezres stadion is épülne itt. Ezt Szentgyörgyi és Pistruai sem mondta ki az SZVSE-közgyűlésen, azt azonban határozottan kijelentette az alpolgármester, hogy megmarad a terület sportfunkciója. Amit a városvezető a leghatározottabban cáfolt, az az volt, hogy a Kossuth sugárútra kereskedelem települhet, és ott bevásárlóközpont épülne.

Az év végére már változott a koncepció, és nemcsak a Szeviép, a város is kijelentette, városkapu funkciót kap a megszűnő sporttelep; a hírekben meg is jelent, hogy bútoráruházat épít majd a cégcsoport.

A Szeviépnél a váltást azzal magyarázták, hogy a város kérte, a rendezvénycsarnok máshol épüljön fel. A létesítményről szóló, december 7-i közgyűlési előterjesztésben Szentgyörgyi a Szeviép érdekeivel magyarázta a koncepcióváltást. Az alpolgármester azt vezette elő, hogy a saját ingatlanjain közösségi célokat megvalósító Szeviépnek cserébe befektetéseiért szüksége van a "birtokába kerülő két ingatlan (a Mars téri és az SZVSE-pálya) kereskedelmi célú hasznosítására, tekintettel arra, hogy a saját kereskedelmi célú területének nagyobb részén nem kereskedelmi fejlesztést hajt végre". Az alpolgármester tehát a SZEOL-pályára kiírt pályázatról szóló döntés napján tárgyalta előterjesztésben, a pályázati határidő előtt hónapokkal nevezte az elcserelésre váró SZVSE-pályát a Szeviép birtokába kerülő területnek.

Változó koncepció

A cégcsoport ekkor már - illetve még - a saját telkén, a városszéli Móravárosi körút-Kálvária sugárút sarkon készült felépíteni a sportrendezvényeken 5500 férőhelyes, a kongresszusokra, koncertekre akár hétezerre bővíthető csarnokot. A befektetés egyik fő indoka az is, hogy az évről évre a férfi kézilabda Bajnokok Ligájában induló Pick Szegednek 2009-től legalább ötezer csarnokra van szüksége a küzdelmek második szakaszában. Azért a kézilabdaklubot is tulajdonló Pistruieik a befektetők, mert uniós támogatásra - a versenyképes turisztikai termék- és attrakciófejlesztés pályázaton - a megyei jogú városok nem jogosultak. Az ÖTM alá tartozó Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (NFÜ) koordinálta pályázaton pedig 800 millió forintra számítanak.

Ingatlan	Helye, mérete	Régi tulajdonos	Ügylet/ár	Vevő	Új funkció	Beruházó, beruházási érték
SZVSE-pálya	Kossuth sgt.- Vásárhelyi P. u. sarok, 3,8 ha	SZVSE	Csere; 230 millió Ft és felújított Szeol-pálya	Szeviép	bevásárlókp.	Szeviép; nem ismert
Etelka sor,	Felső-		Eladás; nyílt	Később; komoly	Változatlanul sporttelep, de	

SZEOL-pálya	Tisza-part 4,3 ha	Szeged MJV	tárgyalásos pályázat; 692 millió Ft	érdeklődő: SZVSE-Szeviép konzorcium	felújítva, átadva az SZVSE-nek	Szeviép; kb. 500 millió Ft
Etelka sor, dobópálya	Felső-Tisza-part	Szeged MJV	-	-	uszoda	Pályázatás; 3,18 mrd Ft
Volán-buszállomás	Mars tér	Tisza Volán Zrt.	Csere; új buszállomás a Kálvária sugárúton	Szeviép	Rendezvény- és sportcsarnok	Szeviép; 3mrd Ft

A rendezvénycsarnok ekkor még osztozott volna a területen a Tisza Volán új buszállomásával, amelynek szintén a Szeviép lesz a beruházója. Utóbbi felépíti előbbinek az állomást, amelyet tartósan bérebe ad neki, cserébe viszont megkapja a jelenlegi buszpályaudvar telkét a központi helyen lévő Mars téren, valamint a Volán Bakay Nándor utcai telephelyét is.

Az ultrák beszólnak

Tavasza azonban változott a koncepció, és a csarnok már nem az új buszállomás szomszédságába kerül, hanem a Mars téren épül fel, a tervek szerint 3 milliárd forintból.

Tavasza más is változott a városban, ami egy elszánt csoport ellenkezését váltotta ki. A Szeviép tulajdonában lévő Tisza Volán SC feljutása az előző őszen beelkesítette a futballszurkolókat, akik már abban reménykedtek, hogy a stabil utánpótlás-nevelő bázissal rendelkező egylet újra elérheti a másodosztályt. Őszre fizetési gondjai akadtak a klubnak, majd előbb Vágó Attila, aztán az ügyvezető Dlusztus Imre, végül két meghatározó játékos költözött északra, a Diósgyőri VTK-hoz. A miskolci focivállalkozásban ugyanis előbb kisebbségi, majd többségi tulajdont szerzett a Szeviép.

Ezzel az Alföld-csoportban sokáig vezető TVSC megtorpant. A szurkolók, akik becsapva érezték magukat, ekkor szereztek tudomást az SZVSE-pálya csapatukat is érintő eladásáról. A városban a minőségi futball jövőjét, esélyét féltők tavaly december 29-én, az újszegedi sportcsarnokban rendezett teremfoci-tornán léptek a nyilvánosság elé. "Miért PICKeltek a focira?", "Szegedi sporttámogatás=KÉZlvezérlésű pazarlás", állt az Ultras Szeged transzparensain, melyeket a kilátogató városvezetők is láthattak.

Még januárban népi kezdeményezés indult arra, hogy a város közgyűlése tárgyalja meg a szegedi futball helyzetét, miután sikertelenül próbálták felvenni a kapcsolatot a város vezetőivel. Az erre vonatkozó aláírásgyűjtés íveit hiányosságok miatt kétszer sem hitelesítette a város jegyzője, ezért országos aláírásgyűjtésbe kezdtek. "Nem NB I.-es csapatot kérünk, csak garanciát arra, hogy a városnak lesz stadionja, maradnak futballpályái, ahol edzhetnek a gyerekek. Ezt szeretnénk, nem háborút, a politikát pedig szeretnénk kizárni az akciónkból" - mondták a kezdeményezők február eleji sajtótájékoztatójukon.

Népfrontos tiltakozás

Az alpolgármester szerint politikai indokok is vannak az ellenkezés mögött, az ellenzék például nem érdekelt abban, hogy a szocialista polgármester létesítményeket adjon át a következő választások előtt. "Mi ez, ha nem politika?" - mondja Szentgyörgyi, és az árpádsávos zászló előtt, Nagy-Magyarország pólóban feszítő szurkolók fotóját mutatja.

Az Együtt a Szegedi Labdarúgásért Egyesület tagjai azonban hangoztatják, nem párt- vagy világnézeti alapon szerveződnek, ugyanúgy van közöttük jobboldali szavazó, mint Che Guevara-pólós szélsőbalos. Az ellenzők jogi képviselőjét dr. Juhász Máté, a Szegedi Zsidó Hitközség ügyvédje vállalta. A jogász, aki korábban maga is ultra volt, éppen azért állt az ügy mellé, hogy ne tüntethessék fel politikai színben a tiltakozást. Juhász fontosnak tartja, hogy a tiltakozók tudtukon kívül ne kövessnek el szabálysértést, esetleg bűncselekményt közleményeikkel, leveleikkel, ő ebben segít.

"Mi nem az uszodát és a rendezvénycsarnokot ellenezzük, hanem furcsának tartjuk, hogy ezekhez a beruházásokhoz ingatlanügyleteket kapcsoltak" - állítja Kohári Nándor fideszes önkormányzati képviselő. Ő annak a sportbizottságnak az elnöke, amelyet a koncepcióhoz kapcsolódó három előterjesztés közül kettőnek a tárgyalásából kihagytak. Kohári szerint a városvezetés túl nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy ellenzéki elnöke van a testületnek, mert a koalíciós többség úgyis megszavazza a javaslatokat. "Minket nem zavar, ha a szocialista polgármester létesítményeket ad át, mert azok a városnak készülnek. De ebben az esetben úgy látjuk, bárhogyan is csavarjuk, a sportlétesítmények száma csökken. Már javasoltuk, a város a létesítmény-fenntartási keretből juttasson a saját tulajdonnal rendelkező egyesületeknek, azok pedig például a város iskoláinak biztosítsanak sportolási lehetőséget. Ezt a javaslatunkat elvetették" - tette hozzá.

Az elmúlt hetekben feszültebb lett a hangulat, az alpolgármesterhez a fogadóórán besurruló ellenzők már élesebben fogalmaznak. "Mi nem a létesítményfejlesztések ellen vagyunk, de miután a városvezetés elutasította a párbeszédre irányuló kísérleteinket, egyre egyértelműbb, hogy ingatlanspekuláció húzódik meg a háttérben" - jelentette ki Nógrádi.

A város nem fog stadiont építeni

A Szeviép szerteágazó szerepvállalása miatt kézilabda-futball konfliktusként is értelmezhető a helyzet, az ultrák szerint ugyanis Pistruiek nem akarják, hogy minőségi foci legyen a városban. Az szerintük sértené a Pick Szeged érdekeit. Emellett azt is keveslik, hogy az önkormányzat csak kétmilliót áldoz évente a fociutánpótlásra.

"A városban nincsenek meg a futball feltételei" - vallja Pistruie, aki bevallotta a kézilabdát szereti. Ő belátta, a Szeviép nem támogathatja ugyanolyan szinten mindkét sportot a városban, az ugyanis tarthatatlan lenne, hogy egyszer az egyik, másszor a másik csapat nevében győzködnék a potenciális támogatókat.

A városvezetés is úgy gondolja, nem az ő dolga a minőségi futball megteremtése. "Senki ne gondolja, hogy az önkormányzat fog stadiont építeni. Ezt anyagilag nem tudjuk bevállalni, ehhez szponzort kell keresni" - jelentette ki Szentgyörgyi, aki szerint nem fájó, hogy az Etelka sori pálya kikerül a város tulajdonából, mert megszabták, hogy azon milyen fejlesztéseket kell végrehajtani. A Tisza Volán felnőttcsapata évente 11 milliót kap Szegedtől, de az alpolgármester szerint a város elsődleges sportfeladata az utánpótlás-nevelés támogatása. Erre évente négymilliót költenek, és most keresik a lehetőségét annak, hogy a Tisza Volán Focisuli csapatai újabb edzéslehetőséghez jussanak.

"Mi csak azt szeretnénk megtudni, mikor lesz a városnak futballstadionja, hogy a gyerekek megfelelő helyen edzhessenek" - mondja a focisulit üzemeltető Tisza Volán SC elnöke, Kővári Árpád. A szegedi kézilabda első nagy sikereit elérő korábbi férfi szövetségi kapitány tizenöt éve vágott bele a magas szintre eljutó utánpótlásnevelésbe. Kővári is úgy látja, ha nincsenek

megfelelő létesítmények, a fiatalok számára nem lesz vonzó a futball Szegeden. Márpedig most 300-400-an edzenek az Etelka sori műfüves pályán, a mellette lévő füves - a helyi szlengben pockos - pedig az uszodaépítéskor felvonulási terület lesz.

Változtatni akarnak

Március végén úgy nézi ki, a többi beruházás is veszélybe kerülhet, mert az SZVSE-nél többen elégedetlenek a megváltozott pályázati feltételekkel. A kiírás ugyanis azt jelenti, hogy a tavaly szeptemberi opciós szerződésben foglaltak már nem teljesíthetőek. Huszár Zoltán úgy véli, az egyik lehetőség az, hogy a megállapodásnak megfelelően nyújtják be a pályázatot, amit az önkormányzat vagy elfogad, vagy nem.

"Nyomást érzünk, és úgy tűnik, bele vagyunk kényszerítve ebbe az üzletbe" - mondta az elnökségben az ellenzéket képviselő Szokol. Az elnökség elégedetlen tagjai elérték, hogy április elejére rendkívüli közgyűlést hívnak össze, amely a tisztújítás mellett a Szeviéppel kötött megállapodást is tárgyalja majd. Szokol nem titkolja, jobb feltételeket akarnak: "A körülmények változtak, változtasson a vállalkozó is."

Az alpolgármester azonban felháborítótnak tartja, hogy az SZVSE-ek sokallják a 15 éves sportcélú hasznosítási kötelezettséget. Szokolék azzal érvelnek, hogy a klub a mostani pályát is ilyen kötelezettséggel kapta meg, és az időszak lejárta előtt eladni kényszerül otthonát. Szentgyörgyi szerint egyértelmű, egyesek nyereszkeskedni akarnak, erre utal, hogy a terület egy részének kereskedelmi célú átminősítését szeretnék. "Nekem úgy tűnik, az ellenzők nem sportolni akarnak, hanem keresik a kibúvókat, mert ki akarnak vonulni a szerződésből."

Egy másik helyen tett kijelentése szerint azonban Szentgyörgyi nem bíz abban, hogy az SZVSE képes lesz fenntartani új pályáját. A tanácsadó testületként működő, bizonyos szegedi egyesületeket tömörítő Városi Sporttanács egyik idei ülésén a Felső Tisza parti stadion sorsáért aggódókat azzal nyugtatta, hogy úgy véli, néhány év múlva úgyszólván az önkormányzat fogja azt üzemeltetni. "Mindegy, hogy mi van a tulajdoni lapra bejegyezve" - állította a városvezető.

"Ez a program azt bizonyítja, nem cél a városban a sport leépítése, sőt, növeli a sportlétesítmények számát. Azt akarjuk, hogy minden sport kapja meg a területeit. Jelenleg nincs olyan hely, ahová el lehet hozni egy nagy rendezvényt, egy jelentős koncertet - mondja a cégével milliárdos beruházásokra készülő Pistru. A Szeviép-tulajnak nyűg a nagyszabású program körüli huzavona, a csatározások, ha az SZVSE-pálya megvétele borul, kiszáll az egészből. - Jöjjön más, aki beletesz ebbe az egészbe 4,6 milliárd forintot. Nekem az a fontos, hogy a kézilabdacsapatomnak legyen hol játszania. Ha ez megvan, engem más nem érdekel."